పునరపి జననం...

– కె.బి.కృష్ణ

2

(గత సంచిక తరువాయి)

సిరిపురానికి ఏభై కిలోమీటర్ల దూరంలో ఒక పెద్ద ఆశ్రమం ఉంది.

ఆ ఆశ్రమంలో సుమారు ఏభై పూరి పాకల వంటి రెల్లుగడ్డితో కప్పబడిన హట్స్ వంటివి ఉంటాయి. ఒక స్కూలు భవనం. ఒక ఆశ్రమ భవనం. ఆ ఆశ్రమానికి అధినేత్రి మాత భవంతి ఉంటాయి.

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం మాతా నిత్య సత్యానందమయి అంటే ఎవరికీ తెలియదు. ఎవరో రాజకీయ నాయకుని ప్రాపకంతో అక్కడ సుమారు పది ఎకరాల స్థలం ఆక్రమించుకుందనీ, ఆమెను భర్త వదిలేశాడనీ కాదు ఆమే భర్తను వదిలేసిందనీ, ఆమెకూ ఒక రాజకీయనాయకునికీ లింకు ఉందనీ, ఆమె కొంతమంది ధనవంతులను తన బుట్టలో వేసుకుని వారిని తన చెప్పుచేతులలో లింకు ఉందనీ, ఆమె కొంతమంది ధనవంతులను తన బుట్టలో వేసుకుని వారిని తన చెప్పుచేతులలో పెట్టుకుందనీ, వారి ఆసరాతో ఆశ్రమాన్ని నడిపిస్తూందనీ ఆమె అంటే కిట్టని వాళ్ళు అనుకుంటూ ఉంటారు.

సమాజంలో ఒకరి గురించి జనం చెడుగా మాట్లాడితే వారంటే కిట్టని వారనీ, వారి అభివృద్ధి చూసి ఓర్వలేక అలా అవాకులు చెవాకులు పేలుతున్నారనీ అంటారు. అదే వారిని గురించి కీర్తించినా, ప్రశంసలతో ముంచెత్తినా, గొప్పగా చెప్పినా, వారు శ్రేయోభిలాషులనీ, భక్తులనీ చెబుతూంటారు. ఇది అతి సాధారణ విషయం అయిపోయింది.

మాతా నిత్యసదానందమయి మొదట్లో ఒక గుడిసె వంటిది వేసుకుని జపం చేసుకుంటూ తన దారిలో తాను ఉంటూ ఉండేది. కానీ జనం ఊరుకోరు కదా! కాషాయ వస్త్రాలు చూసి తన దగ్గరకు వస్తే నాలుగు మంచి మాటలు చెప్పేది. కానీ మహిమలేవీ చూపించేది కాదు.

కానీ చిత్రమేమిటంటే, అతి తక్కువ కాలంలోనే ఆమె ఆశ్రమం విపరీతంగా అభివృద్ధి చెందింది. ఒక స్కూలు నిర్మించారు. వృద్ధులకు ఒక ఆశ్రమం ఏర్పాటు అయింది. అనాధలకు ఆశ్రయం కల్పించబడింది. వృద్ధాప్యంలో ఎవరైనా దంపతులు ఆశ్రమంలో ఉండి ప్రశాంతమైన జీవితం కొనసాగించాలనుకుంటే వారు కొంత డబ్బు చెల్లిస్తే వారికి ఒక గుడిసె వంటిది సకల సౌకర్యాలతో జీవితాంతం ఏర్పాటు చేయబడుతుంది.

ఈ మాతకు రాజకీయనాయకులతోనూ, మంత్రులతోనూ ప్రతిపక్షనాయకులతోనూ, గూండాలతోనూ, ల్యాండ్ మాఫియాతోనూ, సంఘవ్యతిరేక శక్తులతోనూ, ఇతర స్వామీజీలతోనూ పరిచయాలున్నాయని ఆమె అంటే కిట్టని వాళ్ళు అనుకుంటూ ఉంటారు.

ఇవన్నీ మాత చెవిన బడినప్పుడు, ఆమె వారందరినీ అజ్ఞానులు, అవివేకులు, భగవంతుని దర్శించలేని దౌర్భాగ్యులు, పాపం వారిని మాత క్షమించి వదిలేస్తోందనీ శెలవిస్తూ ఉంటుంది.

అలాగే అనేక సంపన్న కుటుంబాలలోని వారు ఆమె సలహాలు పాటిస్తూ, ఆమెను ఆరాధిస్తూ వారి జీవితాలను విజయవంతంగా కొనసాగిస్తున్నారు. ఒక వేళ వారి మేధా సంపత్తితో జీవితాలు వెళ్ళబుచ్చినా ఇదంతా మాత మహిమేనని అంటారు వారంతా.

గోవిందరాజులుగారు మరణించే సమయానికి ఆశ్రమం అభివృద్ధి పథంలో ఉంది. ఆయన ఆర్ధికంగా హార్ధికంగా మాతకు చాలా సహాయం చేశారు. అప్పటి నుండీ కుటుంబంలో మంచీ చెడూ ఏం జరిగినా మాతకు విన్నవించుకోవాల్సిందే

చిన్న ఓడలాంటి ఇన్నోవా కారు మాత ఆశ్రమం గేటు వద్దకు చేరగానే అక్కడ ఉన్న గూర్ఖా కారులోని పద్మావతీదేవి గారిని చూసి సలామ్ కొట్టి గేటు తెరిచాడు.

దర్జాగా దర్పంగా ఉన్న మగాళ్ళు కారులో కూర్చుని తమకు నమస్కరిస్తూ గౌరవిస్తున్న వారిని చూసి గర్వంగా తమ మీసాలు మీద చేతులు వేసుకున్నట్లుగా పద్మావతీ దేవి తన గోల్డ్‌ఫ్రేమ్ కళ్ళజోడును తీసి కొంగుతో తుడుచుకుని నోటితో ఊది మరల పెట్టేసుకుంది.

మాతకు పద్మావతీదేవి గారు వచ్చినట్లుగా తెలిసిపోయింది, అక్కడ నెట్ వర్క్ అలాంటి మరి!

మాతా నిత్య సత్యానందమయి తన పర్సనల్ రూములో నుండి బయటకు వచ్చి మెట్ల మీద నిలబడింది.

ముదురు కాషాయ రంగు చీర కట్టుకుంది. మోచేతుల వరకూ ఉన్న జాకెట్ ధరించింది. ముఖమంతా పసుపు పూసుకుని, నుదురులో చాలా భాగం కుంకుమ బొట్టు ఉంది. ఆ బొట్టు చుట్టూ గంధం లైనింగ్ ఉంది. ఒక చేతిలో కమండలం, మరో చేతిలో రుద్రాక్షమాల వేళ్ళ మధ్యన జరుగుతూనే ఉంటుంది నిరంతరం - అంటే మాత జపం చేస్తూనే ఉంటుందన్నమాట.

అందమైన అమ్మాయి వయ్యారంగా నడిచి వచ్చినట్లుగా ఇన్నోవా కారు ఎగుడు దిగుడుల్లో ఊగుకుంటూ వచ్చి మాత ముందు ఆగింది.

సత్తెన్న కారు డోర్ తీయగానే పద్మావతీ దేవి కారు దిగింది దర్పంగా. కారు దిగంగానే ఎదురుగా మాతను చూసి ఆమె ఆశ్చర్యపోయింది. కారణం మాత ఎప్పుడూ ఆమెను ఆహ్వానించడానికి ఎదురు రాకపోవడమే.

ముందుగా సత్తెన్నా, ఆ తరువాత పద్మావతీ దేవి మాత కాళ్ళను తాకి భక్తి ప్రపత్తులతో గౌరవ వందనం చేశారు.

నా ముందు మీరంతా సూక్ష్మ క్రిములకన్నా హీనం రా అన్నట్లుగా వాళ్ళను చూసింది మాతా నిత్య సత్యానందమయి.

"అమ్మా మీతో పని పడింది. అందుకని అమ్మగారు అనుకున్నదే తడవుగా పరుగుతో వచ్చేశారు" అన్నాడు సత్తెన్న మాతను అనుసరిస్తూ.

మాత అభయ హస్తం చూపిస్తూ..

"నాకు తెలుసు రా బిడ్డా. మీరు ఈ రోజు ఉదయమే వస్తారని నా వాణి చెప్పింది రా. అమ్మ దగ్గరకు పిల్లలు రాకపోతే ఎవరు వస్తారు రా? అమ్మ ఆదరించాలి, సముదాయించాలి, సలహా చెప్పాలి. అప్పుడే కదురా నా పిల్లలు సుఖ సంతోషాలతో జీవించేది.." అంటూంది మాత.

"చూశారా అమ్మగారూ. మాతకు మనం వస్తున్న సంగతి అప్పుడే తెలిసిపోయింది" అని పద్మావతీదేవి గారి చెవిలో అంటున్న సత్తెన్నతో మాట్లాడ వద్దని సైగ చేసింది.

ఒక పెద్ద హాలులో ప్రవేశించారు అందరు.

ఆ హాలులో ఒక వైపు మధ్యలో పెద్ద వెండి సింహాసనం ఉంది. అటూ ఇటూ వింజామరలు పట్టుకుని ఇద్దరు యువకులు నిలబడి ఉన్నారు. వాళ్ళు లేత కాషాయరంగు డ్రెస్ వేసుకున్నారు. శరీరమంతా కప్పేసిన పొడవాటి నైటీలాంటివి ధరించారు వాళ్ళిద్దరూ.

మాత వెళ్ళి సింహాసనం మీద కూర్చుంది. అటూ ఇటూ ఉన్న యువకులు వింజామరలు ఊపుతున్నారు. ఆహాలులో మాతకు గాలి అవసరం లేదు, హాలు అంతా సెంట్రల్ ఎయిర్ కండిషన్ చేయబడి ఉంది భక్తులచే. అయినా మాత గొప్పతనానికి ఒక ప్రతీక కాబట్టి ఆ సంప్రదాయాన్ని కొనసాగిస్తున్నారు ఇంకా.

మాతకు ఎదురుగా చాలా పెద్దదైన ఎర్రని తివాసీ పరిచి ఉంది. తివాసీ పై పద్మావతీ దేవి కూర్చుని ఉంటే, ఆమె పక్కనే చేతులు కట్టుకుని నిలబడి ఉన్నాడు సత్తెన్న.

పద్మావతీ దేవి కూర్చోగానే మాత కమండలంలో చేయి పెట్టి పద్మావతీ దేవి మీద, సత్తెన్న మీద దానిలోని పవిత్ర జలం జల్లింది. పద్మావతీదేవి సంతోషంతో పొంగిపోయి..

"మహాభాగ్యం మాతా" అని కళ్ళుమూసుకుని మోకరిల్లింది మాత ముందు.

ఆ తరువాత కొన్ని క్షణాలు కనులు మూసుకుని రుద్రాక్షమాలతో జపం చేస్తూ మౌనంగా కూర్చుండిపోయింది ధ్యానంలో మాత.

పది నిముషాల తరువాత కనులు తెరిచి..

"చెప్పు తల్లీ మీ రాకకు కారణం?" అంది చిరునవ్వుతో.

"అమ్మా ముందుగా మీ పాదాలకు నమస్కారం. నేను నిన్న సాయంకాలం టెలివిజన్లో" అన్న పద్మావతీ దేవి మాటలు పూర్తికాకుండానే తన అభయహస్తంతో ఇంకేం చెప్పద్దు అన్నట్లుగా సైగ చేసి

మాత చెప్పడం మొదలు పెట్టింది.

"విజయవాడలో ఒక పిల్లవాడు 'నేనే గోవిందరాజులుని మరలా జన్మించాను' అంటూ పూర్వ జన్మస్మృతులు చెబుతున్నాడు. అవునా? నీ భర్త బ్రతికే ఉన్నాడా అని నువ్వు మీ మాంసలో ఉన్నావు అవునా?

ఒకవేళ అతనే పునర్జన్మ ఎత్తాడేమో అని అనుకుంటున్నావు గదూ?

పిచ్చిదానా?

అతను నీ భర్తే..

అతను చేసిన పుణ్యకార్యాల వలన మరల జన్మించాడు.

నువ్వు అతన్ని ఏం చేద్దామనుకుంటున్నావు?

చెప్పు పద్మావతీదేవీ?"

అంటోంది మాత.

మాత మాటలు వింటున్న సత్తెన్నకీ పద్మావతీదేవికీ మతులు పోయాయి.

మేము మా బంగ్లాలో టెలివిజన్ చూడడమేమిటి? ఈమె మేము చూసినదంతా పూసగుచ్చినట్లుగా చెప్పేస్తోందేమిటి? అని మల్లగుల్లాలుపడుతున్నారు.

అంతే!

మరుక్షణం

సత్తెన్న ఒకవేపు నుండి, పద్మావతీ దేవి ఒకవైపు నుండీ సాష్టాంగపడిపోయారు మాత ముందు.

"భక్తులారా. నా మీద అపరిమితమైన భక్తి కాదు.

ముందు ముందు జరగాల్సినది ఏమిటో నిర్ణయించుకోండి.

మాత సూచనలూ, సలహాలూ, సందేశమూ, వినండి" అంది అభయహస్తం చిత్రంగా ఊపుతూ రాజకీయ నాయకుడు ఓటర్లకు చేయి ఊపినట్లుగా ఉంది ఆ చేయి ఊపడం.

"మాతా శరణు. మా అజ్ఞానాన్ని మన్నించి అసలు విషయాలు సెలవియ్యండి మాతా" అన్నాడు సత్తెన్న.

వెంటనే మాత పద్మావతీదేవి వేపు చూస్తూ.

"బిడ్డా పద్మావతీదేవీ! గోవిందరాజులు రాత్రి నాకు పూజలో కనుపించాడే అకాల మరణం చెందడం వలన పాపిచింతిల్లుతున్నాడే

అతగాడు నిన్ను వదిలి ఉండలేక పోతున్నాడే, తీవ్రమైన మనోవేదన అనుభవిస్తున్నాడే ఏం చేయమంటావు మాతా? అని నన్ను అడిగాడే పిచ్చిదానా?

పదకొండు సంవత్సరాల పిల్లవాడిగా ఇప్పుడు పూర్వజన్మ స్మృతి వచ్చింది నీకు. ఇప్పుడు నీవేం కుటుంబ బాధ్యతలు స్వీకరించగలవు? అని అడిగానే.

అందుకు బదులుగా నాకు నా భార్య పద్మావతీ దేవి ఎదురుగా ఉంటే చాలు ఇంకేమీ అవసరంలేదు నాకు అని విలిపించాడే పిచ్చిదానా?

మరి ఏమంటావ్?

నీ నిర్ణయం ఏమిటి? "

అంటూ పూనకం వచ్చినట్లుగా మాత కళ్ళు మూస్తూ తెరుస్తూ ఊగిపోతూ ఉపన్యాసం ఇస్తూంది.

వెంటనే పద్మావతీదేవి మాత కాళ్ళమీద పడిపోయి

"అమ్మా నన్ను రక్షించు. నువ్వేం చేయమంటే అదే చేస్తాను. నాకు గోవిందరాజులు గారిని చూసుకోవాలనే ఉంది. మరి సమాజం సంగతి" అంది.

దానికి వెంటనే మాత కోపంతో ఊగిపోతూ

"పిచ్చిదానా సమాజం ఎక్కడ ఉందే? సమాజంలో మరణం తరువాత జన్మ లేదంటున్నారే పిచ్చివాళ్ళు వాళ్ళంతా..పిచ్చిపిచ్చిగా మాట్లాడే జనం మాట నీకు ఎందుకు? ఎవరినీ లెక్క చేయకు.

అమెరికాలో ఉన్న నీ మనవడికీ, మనవరాలికీ, మాత చెప్పిన విషయాలు చెప్పి పిల్లవాడి రూపంలో ఉన్న నీ భర్తను ఇంటికి తెచ్చుకో. వాడిని జాగ్రత్తగా చూసుకో. జన్మజన్మల నుండి మీకు ఉన్న అనుబంధాన్ని గట్టి చేసుకో. ఈసారి మరణిస్తే మీరు ఇద్దరూ ఒకేసారి మరణిస్తారు. అందువలన మరల జన్మ అనేది లేకుండా మీకు మోక్షప్రాప్తి లభిస్తుంది. వాడు మీ ఇంటికి వచ్చాక ఇంకా సిరులు పొంగి పొర్లుతాయే పిచ్చిదానా మీ ఇంట్లో-సమాజం కూడూ గుడ్డా పెట్టదు.

సమాజం నీకు డబ్బూ సుఖమూ ఇవ్వదు.

నువ్వు సుఖసంతోషాలతో ఉంటే ఏడుస్తుంది, కష్టనష్టాలతో ఉంటే నవ్వుతుంది.

పిచ్చిమేళం, పిచ్చి జనంతో కూడినదేనే సమాజం పిచ్చిదానా? "

అంటూ తన బోధలు వినిపించింది మాత.

"అమ్మా మాతా.. తమరు శెలవిచ్చినట్లుగా ఆ పిల్లవాడిని మా ఇంటికి తెచ్చుకుంటాం, జాగ్రత్తగా చూసుకుంటాం" అన్నాడు సత్తెన్న.

"ఆ మాట పద్మావతీ దేవిని చెప్పమనరా శుంఠా, నువ్వేం చేస్తావ్ మట్టి"

అని గర్జించింది మాత.

వెంటనే మత్తులోంచి బయటపడినట్లుగా పద్మావతీదేవి వళ్ళు విదిలించుకుని

"మేం విజయవాడ వెళ్ళిపిల్లవాడి రూపంలో ఉన్న మా వారిని తెచ్చుకుంటాం మాతా.. మా అజ్ఞానాన్ని మన్నించు" అంటూ మరల మాత కాళ్ళమీద పడింది.

ఇంతలో ఒక సన్యాసిని వచ్చి మాతకు ఒక చీటీ ఇచ్చింది, చీటీ ఇచ్చిన ఆమెను మాత కోపంతో.

సత్తైన్నకి సీన్ అర్థమైపోయింది. మాత దగ్గరకు పనిమీదఅమ్మగారు వచ్చిన ప్రతీసారీ డబ్బుకోసం ఇండెంటు పెడుతుంది మాత.

"అమ్మా.. శెలవియ్యండి" అన్నాడు మాతను చూస్తూ

"శుంఠా నువ్వేమిస్తావు రా బూడిద? పద్మావతీ దేవిని మాట్లాడమనరా మూర్ఖా" అంది మాత మళ్ళీ కళ్ళు ఎర్రగా చేసి,

వెంటనే పద్మావతీదేవి "మాతా సెలవియ్యండి ఏం కావాలి మీకు?" అంది

"ఏవో అత్యవసర ఖర్చులున్నాయట ఆశ్రమంలో, ఒక లక్షరూపాయలు జమచేసి వెళ్ళండి ఖజానాలో" అంది మాత ఎంతో నిర్మలంగా.

పద్మావతీ దేవికి బాగా తెలుసును.

తాము ఎప్పుడూ దర్శనానికి వచ్చినా మాత డబ్బు అడుగుతుంది. మరి తప్పదు. ఆయన సంవత్సరానికి మూడు నాలుగు సార్లు వచ్చి దర్శనం చేసుకుని ఆమె అడగడమే తరువాయి విరాళాలు ఇచ్చేవారు.

"అలాగే మాతా పంపిస్తాను, మరి మాకు సెలవు ఇప్పించండి" అంటూ భక్తితో పక్కకు జరుగుకుంటూ మాతకు తమ శరీరం వెనుక భాగం చూపించకుండా సత్తైన్నతో బయటకు వచ్చింది పద్మావతీ దేవి.

లక్షరూపాయల ఖరీదు గల మాత సలహాతో సత్తైన్న, పద్మావతీ దేవి బరువుగా వచ్చి కారు ఎక్కారు.

గేటు దగ్గర గూర్ఖా పద్మావతీ దేవి చేతి వందరూపాయల నోటుకు బదులుగా సలాం కొట్టాడు.

అక్కడితో పద్మావతీ దేవికి ఆ నాటి మాత ఋణం తీరి, విజయవాడ పిల్లవాడిరూపంలో ఉన్న గోవిందరాజుల ఋణం జత అయింది. రెండు ఋణాలూ ఆమె జీవితంలో తీరేవి కావేమో.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments